

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน ในเขตตำบลพังโคน
อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
Factors Influencing People's Savings Behavior in Phang Khon
Subdistrict, Phang Khon District, Sakon Nakhon Province

สุมินทร เป้าธรรม^{1*}, ดวงฤดี อุ², จิราภา ชาลาธราวัฒน์³,
นัฐมน ดาบพิมพ์ศรี⁴ และจิตาภา ธารดอนรัตน์⁵
Sumintorn Baotham^{1*}, Duangrudee Wu², Jirapa Chalatharawat³,
Nathamon Dabpimsri⁴ and Jidapa Thandonrat⁵
e-mail:sumintorn@hotmail.com

(Received: 2024-05-27; Revised: 2024-08-13; Accepted: 2024-09-03)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ อัตราส่วนความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภาระหนี้สิน และปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงมีอิทธิพลทางลบต่อพฤติกรรมการออม และปัจจัยด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านทัศนคติในการออม และด้านการตระหนักรู้ในการออมไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการวางแผนการออมของประชาชน

คำสำคัญ : รายได้; รายจ่าย; ภาระหนี้สิน; ทัศนคติในการออม; การตระหนักรู้ในการออม; การยอมรับความเสี่ยง; พฤติกรรมการออม

^{1*2}อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร

³อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

⁴⁻⁵นักศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร

^{1*2}Lecturer of Faculty of Industry and Technology, Rajamangala University of Technology Isan, Sakon-Nakhon Campus

³Lecturer of Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Isan, Khonkean Campus

⁴⁻⁵Students of Bachelor of Accountancy, Rajamangala University of Technology Isan, Sakon-Nakhon Campus

ABSTRACT

The objective of this research was to analyze the factors influencing the saving habits of individuals in the Phang Khon Subdistrict and Phang Khon District, Sakon Nakhon Province. Data were collected from a sample of 400 individuals using a questionnaire. Statistical tools used for data analysis included mean, standard deviation, correlation analysis, frequency, percentage, and multiple regression analysis.

The study's findings indicate that saving behavior is negatively affected by the factors related to risk and debt. No significant impact was found between income, spending, saving attitude, or savings awareness and saving behavior. These findings provide valuable insights for individuals in making informed saving strategy decisions.

Keywords : income, expense; debt; saving attitude; saving awareness; risk acceptance; saving behavior

บทนำ

จากรายงานการติดตาม ภาวะเงินฝักและการออม ภาพรวมภาวะการออมของ ไทย พบว่าในปี 2564 ประเทศมีปริมาณการออมเบื้องต้นอยู่ที่ประมาณ 4.4 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 29.8 ต่อ GDP โดยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2563 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 29.1 ต่อ GDP ผลสำรวจภาพรวมการออมของประชาชนฐานรากพบว่า หลังสถานการณ์ COVID-19 คลี่คลายสัดส่วนผู้มีการออมของประชาชนฐานรากปรับตัวเพิ่มขึ้น อยู่ที่ร้อยละ 28.5 โดยมีวัตถุประสงค์การออมเพื่อไว้ใช้จ่ายในสถานการณ์ฉุกเฉินลดลง ในขณะที่การออมเพื่อการวางแผนระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ความถี่ในการออมเงิน มีจำนวนเงินออมลดลง ยกเว้นประเภทการออมรายสัปดาห์ที่มีสัดส่วนคนออม ร้อยละ 4.1 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเงินออมอยู่ในจำนวนเงินเท่าเดิม แสดงให้เห็นว่าประชาชนฐานรากให้ความสำคัญกับการออมมากขึ้นแต่มีกำลังการออมลดลง (ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน, 2565)

การออม เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ เงินออมยังใช้สำหรับแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้น และการออมมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะเงินออมจะช่วยสนับสนุนการลงทุนและการผลิตของประเทศ หากประเทศมีเงินออมและเงินลงทุนค่อนข้างมาก การลงทุนในประเทศก็ไม่ต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศมากนัก ทำให้ภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นมีความมั่นคง และเข้มแข็ง ทั้งนี้ การออมเป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรือตอบสนองความต้องการ การออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้ผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์ โดยทั่วไป ควรออมเงินประมาณ 1 ใน 4 ของรายได้แต่ละเดือน อย่างไรก็ตามอัตราส่วนนี้ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับรายได้ปัจจุบันและแผนทางการเงินที่วางไว้ (ธีรณัฐ เนตรสว่าง และคณะ 2565)

ข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับปี 2566 พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชาชนจังหวัดสกลนคร คือ 66,570.07 บาท เมื่อพิจารณาในระดับอำเภอพบว่าอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุด คืออำเภอพรรณานิคม มีรายได้เฉลี่ย 78,218.06 บาท ต่อคนต่อปี และอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อำเภอกุดบาก มีรายได้เฉลี่ย 52,140.23 บาท ต่อคนต่อปี ซึ่งอำเภอพังโคน โดยมีรายได้เฉลี่ย 64,303.84 บาท ต่อคนต่อปี ถือเป็นลำดับที่ 11 ของจังหวัดสกลนคร ทั้งนี้ อำเภอพังโคน เป็นอำเภอที่ตั้งอยู่เกือบกึ่งกลางจังหวัดสกลนคร ถือเป็นศูนย์กลางทางด้านการค้าและการคมนาคมขนส่งทางตอนกลางของจังหวัด และเป็นพื้นที่เศรษฐกิจอันดับ 3 ของจังหวัด (คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) จังหวัดสกลนคร, 2565) จากข้อมูลรายได้เฉลี่ยของประชาชนในอำเภอพังโคนและจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน (ชานีเยชย์ชาววัฒนกุล, 2559) ทศนคติในการออม (เนษพร นาคสีเหลือง, 2557) การตระหนักรู้ในการออม (ดวงกมล สุวรรณล้วน, 2562) รวมถึง การยอมรับความเสี่ยง (เนษพร นาคสีเหลือง, 2557) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ข้อเสนอแนะที่ได้ทำให้ทราบถึงการวางแผนการออม รวมถึงพฤติกรรมการออม และแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการออมเพื่อการวางแผนการออมในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

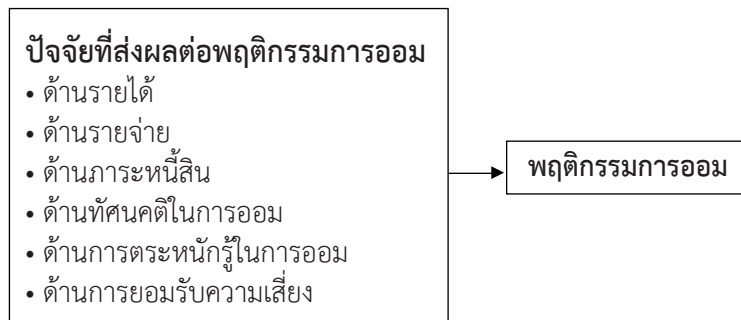
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

ทบทวนวรรณกรรม/กรอบแนวคิด

การออม คือ การเก็บสะสมเงินทีละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินฝากธนาคาร หรือบริษัทเงินทุนโดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน เมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ การจัดการกับเงินที่เหลือใช้นั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้เงินงอกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปมักจะเก็บในรูปเงินสดหรือฝากธนาคาร ซึ่งเราจะเรียกวิธีการนี้ว่า "การออม" หรือถ้าใช้วิธีการซื้อทองรูปพรรณทองแท่ง ที่ดิน ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ ก็จะเป็นลักษณะที่เรียกว่า "การลงทุน" เครื่องมือสำหรับการออมที่รู้จักกันดี ได้แก่ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำ ทั้งนี้ บัญชีเงินฝากธนาคารถูกมองว่ามีความสะดวก ปลอดภัย และมั่นคง แต่ผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) จากการฝากเงินก็อาจไม่สูงนัก ด้วยความที่ระบบเงินฝากมีความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากการฝากเงินจึงอยู่ในระดับที่ไม่สูง และคนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการจัดสรรเงินไว้ในระบบเงินฝากเพื่อสามารถเบิกถอนออกมาใช้ได้สะดวกในยามฉุกเฉิน (ดวงกมล สุวรรณล้วน, 2562; ปราบธนา หลีกภัย, 2563; ศิริรัตน์ ศรีพนม, 2559) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม พบว่า รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน (ปราบธนา หลีกภัย, 2563)ทัศนคติในการออม ภาระหนี้สิน (ชนินทร์ ไตโพธิ์ไชย, 2564) การตระหนักรู้ การยอมรับความเสี่ยง (ชานีเยธ ช่างวัฒนกุล, 2559; เนษพร นาคสีเหลือง, 2557)ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางเศรษฐกิจ (ศิริรัตน์ ศรีพนม, 2559) โดย ชนินทร์ ไตโพธิ์ไชย (2564) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพฯ ในช่วงโควิด -19 พบว่า ทั้งในช่วงล็อกดาวน์และหลังคลายล็อก รายได้และรายจ่ายโดยรวมลดลง การลดลงในช่วงล็อกดาวน์จะมากกว่าช่วงหลังการคลายล็อกดาวน์ การลดลงของรายได้มีขนาดที่มากกว่าการลดลงของรายจ่าย การออมจึงลดลง และถึงแม้จะคลายล็อกดาวน์แล้ว การออมยังคงลดลงจนอยู่ในระดับต่ำกว่าก่อนหน้าที่จะมีมาตรการล็อกดาวน์ สอดคล้องกับผลการสำรวจที่พบว่าภาระหนี้สินสูงขึ้น เมื่อศึกษาแยกย่อยเฉพาะกลุ่มพบว่า กลุ่มคนที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างรายวันหรือรับจ้างรายวันในหน่วยงาน ภาครัฐ พนักงานเอกชน และข้าราชการที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาทต่อเดือน จะได้รับผลกระทบด้านรายได้มากที่สุด การออมลดลงมากที่สุด อีกทั้งกลุ่มนี้ยังเป็นกลุ่มเปราะบางที่มีเงินออมในปัจจุบัน ค่อนข้างต่ำ (ไม่เกิน 100,000 บาท) ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 ขึ้นไป พบว่าได้รับผลกระทบน้อย มีพฤติกรรมในการออมที่สูงขึ้นจากรายได้ที่คงที่และค่าใช้จ่ายที่ลดลงจากมาตรการ Work from Home ซึ่งคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60) มีเงินออมในระดับสูงอยู่แล้ว (มากกว่า 300,001 บาท) และในแง่ของผลกระทบและพฤติกรรมในการปรับตัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ โดยเฉพาะผู้ที่มิงานประจำเลือกที่จะพยายามรักษาระดับรายได้ไว้โดยการมองหารายได้เสริมอื่น การออมของกลุ่มนี้จึงไม่ได้รับผลกระทบมากนัก จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าปัจจัยด้านรายได้ ด้านรายจ่าย (ปราบธนา หลีกภัย, 2563)ด้านภาระหนี้สิน ด้านทัศนคติในการออม (ชนินทร์ ไตโพธิ์ไชย, 2564)

ด้านการตระหนักรู้ในการออม และด้านการยอมรับความเสี่ยง (ชานีเยธ์ ช่างวัฒนกุล, 2559; เนษพร นาคสีเหลือง, 2557) ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม งานวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีการบริโภค และการออมของ Keynes (1936) ในการอธิบายไว้ว่าจำนวนการออมมีความสัมพันธ์กับ รายได้และค่าใช้จ่ายของบุคคล โดยหากบุคคลนั้นมีรายได้ที่สูงขึ้นและมีรายจ่ายที่น้อยลง หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง จะทำให้ภาพรวมนั้นมีสัดส่วนการออมที่เพิ่มขึ้น การบริโภคและการ ออม นอกจากจะขึ้นกับรายได้แล้วยังขึ้นกับปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เช่น อัตราดอกเบี้ย และแรง จูงใจในการออมมีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น การใช้จ่ายยามฉุกเฉิน การใช้จ่ายเพิ่มเป็น พิเศษ การศึกษาของบุตรหลาน ค่าใช้จ่ายปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพ การเป็นหลัก ประกันรายได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การเก็งกำไรหรือการลงทุนในโครงการธุรกิจ มรดกให้ ลูกหลาน และความประหยัดมัธยัสถ์ (Gordon, 1990) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบ แนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ สมชาย จันทรัมย์ (สัมภาษณ์, 19 มิถุนายน 2566) กล่าวว่า ประชาชนที่อาศัยในเขตตำบลพังโคน อำเภอพังโคน ณ วันที่ 19 มิถุนายน 2566 จำนวน 10,592คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ในเขตตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัด สกลนคร จำนวน 13 หมู่บ้าน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane,1967) ได้จำนวน 390 คน แต่เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งประชากร เป็นชั้นภูมิตามพื้นที่ครัวเรือน จากนั้นกำหนดขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ตามสัดส่วน และทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วนที่กำหนด โดยใช้วิธีการสุ่ม แบบสะดวก (Convenience Sampling)

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. พังโคน	2,511	95
2. นาเหมือง	689	26
3. นาเหมืองน้อย หมู่ 3	539	20
4. นาเหมืองน้อย หมู่ 4	521	20
5. โนนสูง	629	24
6. สร้างขุ่ย	571	22
7. นหนองหญ้าปล้อง	526	20
8. โพธิ์ชัย	1,995	75
9. ศรีจำปาชนบท	828	31
10. นาเหมืองใหญ่	391	15
11. ดอนตาล	469	18
12. คำน้ำเย็น	272	10
13. นาเหมืองน้อย	651	24
รวม	10,592	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออม จำนวน 8 ข้อ และตอนที่ 3 และ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมจำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้ จำนวน 3 ข้อ ด้านค่าใช้จ่าย จำนวน 3 ข้อ ด้านภาระหนี้สินจำนวน 3 ข้อ ด้านทัศนคติในการออม จำนวน 4 ข้อ ด้านการตระหนักรู้ในการออมจำนวน 10 ข้อ และด้านการยอมรับความเสี่ยง จำนวน 3 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ส่วนตอนที่ 5 เป็นข้อเสนอแนะแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 1 ข้อ

2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาทำการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาโดยใช้สูตรค่า IOC (Index of item Objective congruence) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้ผลการ

วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.763 ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องเกิน 0.50 ซึ่งให้เห็นว่าเครื่องมือมีความเที่ยงตรงในระดับที่ยอมรับได้ (Nunnally, 1978; Hair et al., 2006)

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) สอบถามนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการทดสอบพบว่าค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-0.80 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค 0.60 ขึ้นไป ซึ่งให้เห็นว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ (Sekaran, 2003)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 จัดทำแบบสอบถามจำนวน 400 ฉบับ

3.2 ลงพื้นที่แจกแบบสอบถามตามหมู่บ้านที่ระบุ และตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2566 สิ้นสุดวันที่ 10 สิงหาคม 2566

3.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ความครบถ้วนในเนื้อหาของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน พบว่า เป็นแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม คำนวณโดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

4.2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมคำนวณโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2553)

1. ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

2. ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

3. ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

4. ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

5. ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

4.3 ทดสอบความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐาน ด้วยวิธีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient Analysis) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีสมการดังนี้

$$SAV = \beta_0 + \beta_1 REV + \beta_2 EXP + \beta_3 DEB + \beta_4 ADJ + \beta_5 PEC + \beta_6 RIS + \varepsilon$$

โดยที่

SAV = พฤติกรรมการออม

REV = รายได้

EXP = รายจ่าย

DEB = ภาระหนี้สิน

ADJ = ทัศนคติในการออม

PEC = การตระหนักรู้ในการออม
RIS = การยอมรับความเสี่ยง
 β_0 = ค่าคงที่
 β_{1-6} = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
- ชาย	183	45.75
- หญิง	217	54.25
2. อายุ - ไม่เกิน 25 ปี	54	13.50
- 26-35 ปี	144	36.00
- 36-45 ปี	113	28.25
- 46-55 ปี	65	16.25
- 56 ปี ขึ้นไป	24	6.00
3. อาชีพ		
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	61	15.25
- ลูกจ้างเอกชน/พนักงานบริษัท	75	18.75
- ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	118	29.50
- รับจ้างทั่วไป	97	24.25
- แม่บ้าน	42	10.50
- นักศึกษา	7	1.75
4. รายได้ต่อเดือน - ไม่เกิน 10,000บาท	68	17.00
- 10,001-20,000 บาท	226	56.50
- 20,001-30,000 บาท	68	17.00
- 30,001-40,000 บาท	22	5.50
- 40,001 บาท ขึ้นไป	16	4.00

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
5. รายจ่าย (ไม่รวมหนี้สิน) ต่อเดือน - ไม่เกิน 5,000 บาท	213	53.25
- 5,001-10,000 บาท	158	39.50
- 10,001-15,000บาท	18	4.50
- 15,001-20,000 บาท	7	1.75
- 20,001 บาท ขึ้นไป	4	1.00
6. ภาระหนี้สินต่อเดือน - ไม่เกิน 5,000 บาท	285	71.25
- 5,001-10,000 บาท	102	25.50
- 10,001-15,000บาท	10	2.50
- 15,001-20,000 บาท	2	0.50
- 20,001 บาท ขึ้นไป	1	0.25

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-35 ปี อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีรายจ่าย (ไม่รวมหนี้สิน) ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีภาระหนี้สินต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

พฤติกรรมการออม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. จำนวนเงินที่ออมในแต่ละเดือน - ไม่เกิน 1,000 บาท	147	36.75
- 1,001-3,000 บาท	187	46.75
- 3,001-5,000บาท	50	12.50
- 5,001-7,000 บาท	7	1.75
- 7,001 บาท ขึ้นไป	9	2.25
2. เก็บออมมาแล้วกี่ปี - ไม่เกิน 1 ปี	118	29.50
- 1-5 ปี	197	49.25
- 6-10 ปี	46	11.50
- 10-15 ปี	24	6.00
- 15 ปีขึ้นไป	15	3.75

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม (ต่อ)

พฤติกรรมการออม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
3. ช่วงวันในการออมแต่ละเดือน		
- ช่วงวันที่ 1-7 ของเดือน	129	32.25
- ช่วงวันที่ 8-15 ของเดือน	101	25.25
- ช่วงวันที่ 16-22 ของเดือน	56	14.00
- ช่วงวันที่ 23-31 ของเดือน	114	28.50
4. ร้อยละของการออม (คิดเป็น % ของรายได้)		
- ประมาณ 1-10 % ของรายได้	258	64.50
- ประมาณ 11-20 % ของรายได้	114	28.50
- ประมาณ 21-30 % ของรายได้	26	6.50
- ประมาณ 40 % ของรายได้ขึ้นไป	2	0.50

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนเงินที่ออมแต่ละเดือนอยู่ระหว่าง 1,001-3,000 บาท เก็บออมมาแล้วระหว่าง 1-5 ปี ช่วงวันในการออมแต่ละเดือนอยู่ในช่วงวันที่ 1-7 ของเดือน โดยมีร้อยละของการออม (คิดเป็น % ของรายได้) ประมาณ 1-10% ของรายได้

ตารางที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

พฤติกรรมการออม	จำนวน (คน)	อันดับ
1. วิธีการออม		
- เปิดบัญชีเงินฝากประจำ	337	1
- เก็บเฉพาะเหรียญหรือธนบัตรที่กำหนด	149	2
- การนำเงินไปลงทุน	100	3
- หยอดกระปุกที่เปิดไม่ได้	6	4
2. ลักษณะการออม		
- เก็บไว้ในครัวเรือน (ถือเงินสด)	237	2
- ฝากกับธนาคารพาณิชย์ เช่น ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกร เป็นต้น	320	1
- ฝากกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เช่น ธนาคาร ออมสิน ธ.ก.ส. เป็นต้น	76	4
- ซื้อทอง	142	3
- ออมในรูปแบบอื่น เช่น ซื้อที่ดิน ซื้อสินทรัพย์ ซื้อหุ้น, พันธบัตร เป็นต้น	65	5

ตารางที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม (ต่อ)

พฤติกรรมการออม	จำนวน (คน)	อันดับ
3. วัตถุประสงค์ของการออม		
- ออมเพื่อฉุกเฉิน เช่น การรักษาพยาบาล เป็นต้น	364	1
- ออมเพื่อเป้าหมาย เช่น ซื้อที่อยู่อาศัย ซื้อพาหนะ เป็นต้น	362	2
- ออมเพื่ออนาคต เช่น การศึกษา ใช้จ่ายหลังเกษียณ เป็นต้น	246	3
- ออมอื่น ๆ	4	4
4. ท่านเห็นว่าข้อใดมีผลกระทบต่อการออมของท่าน		
- ไม่มีวินัยในการออม	234	1
- ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น	227	2
- ค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้น	195	3

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีวิธีการออมโดยการเปิดบัญชีเงินฝากประจำ เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ การเก็บเฉพาะเหรียญหรือธนบัตรที่กำหนด การนำเงินไปลงทุน และหยอดกระปุกที่เปิดไม่ได้ ตามลำดับ ส่วนลักษณะการออม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการออมแบบการฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ เป็นลำดับ 1 รองลงมาคือ ถู้อเงินสดเก็บไว้ในครัวเรือน ซื้อทอง และฝากกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ตามลำดับ

สำหรับวัตถุประสงค์ของการออม ผู้ตอบแบบสอบถามจะออมเพื่อฉุกเฉิน เช่น การรักษาพยาบาล เป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ออมเพื่อเป้าหมาย เช่น ซื้อที่อยู่อาศัย ซื้อพาหนะ และออมเพื่ออนาคต เช่น การศึกษา ใช้จ่ายหลังเกษียณ ตามลำดับ นอกจากนี้ ผลกระทบที่มีต่อการออมของผู้ตอบแบบสอบถามคือ การไม่มีวินัยในการออม เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น และค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้น ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

ระดับปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
รายได้ (REV)	4.00	0.72	มาก
รายจ่าย (EXP)	3.98	0.74	มาก
ภาระหนี้สิน (DEB)	3.88	0.79	มาก
ทัศนคติการในออม (ADJ)	4.09	0.59	มาก
การตระหนักรู้ในการออม (PEC)	3.94	0.56	มาก
การยอมรับความเสี่ยง (RIS)	3.83	0.76	มาก
พฤติกรรมการออม (SAV)	1.43	0.64	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม ไม่ว่าจะเป็น รายได้ (4.00) รายจ่าย (3.98) ภาระหนี้สิน (3.88) ทักษะคิดในการออม (4.09) การตระหนักรู้ในการออม (3.94) และการยอมรับความเสี่ยง (3.83) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมการออม มีค่าเฉลี่ย (1.43) ซึ่งถือว่ามีความเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	REV	EXP	DEB	ADJ	PEC	RIS	SAV
REV	1						
EXP	0.627**	1					
DEB	0.508**	0.522**	1				
ADJ	0.404**	0.373**	0.248**	1			
PEC	0.157**	0.221**	0.271**	0.447**	1		
RIS	0.130**	0.201**	0.378**	0.273**	0.521**	1	
SAV	-0.406	-0.106*	-0.227**	-0.065	-0.157**	-0.277**	1

**p<0.05

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน การตระหนักรู้ในการออม และการยอมรับความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.106, -0.227, -0.157 และ -0.277 ตามลำดับหมายความว่า เมื่อมีรายจ่ายเพิ่ม ภาระหนี้สินเพิ่ม การตระหนักรู้ในการออมเพิ่ม และการยอมรับความเสี่ยงเพิ่มขึ้น จะส่งผลเกิดพฤติกรรมการออมที่ลดลง

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ

	Unstandardized Coefficients		t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error			Tolerance	VIF
(Constant)	2.440	.274	8.900	.000		
รายได้ (REV)	.071	.058	1.216	.225	.519	1.925
รายจ่าย(EXP)	-.024	.056	-.420	.674	.537	1.864
ภาระหนี้สิน (DEB)	-.139***	.050	-2.783	.006	.591	1.691
ทักษะคิดในการออม (ADJ)	.022	.063	.356	.722	.672	1.489
การตระหนักรู้ในการออม(PEC)	-.016	.069	-.241	.810	.624	1.602
การยอมรับความเสี่ยง (RIS)	-.179***	.049	-3.645	.000	.660	1.516

***p<0.01, **p<0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า ภาระหนี้สิน ($b_3 = -0.139$; $p < 0.01$) และการยอมรับความเสี่ยง ($b_6 = -0.179$; $p < 0.01$) มีผลเชิงลบต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร หมายความว่า ถ้าประชาชนมีภาระหนี้สินและมีการยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของปรารณา หลีกภัย (2563) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรัง ซึ่งพบว่าเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาจะมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น จะสะท้อนถึงรายได้และภาระค่าใช้จ่ายของนักศึกษา หากเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษามีจำนวนที่เพิ่ม จะมีการจัดการสัดส่วนของการใช้เงินได้เป็นอย่างดี จึงทำให้มีพฤติกรรมการออมเงินที่เพิ่มขึ้น และหากเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนมีจำนวนที่ลดลง และมีรายได้เท่าเดิมแต่มีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น จะทำให้เงินออมนั้นมีจำนวนลดลง นอกจากนี้ เมื่อเห็นว่าการยอมรับความเสี่ยงในการออมมากขึ้น ก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออมที่ลดลงนั้นหมายความว่าบุคคลจะนำเงินออกไปลงทุนมากขึ้น กล่าวคือบุคคลที่ทนต่อความเสี่ยงน้อย (กลัวความเสี่ยงมาก) จะมีทัศนคติที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมการออมมาก ส่วนบุคคลที่ทนต่อความเสี่ยงมาก (กลัวความเสี่ยงน้อย) จะมีทัศนคติที่นำไปสู่การออมได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Bajtelsmit and Van Derhei (1997) อธิบายได้ว่าเนื่องจากบุคคลที่มีความทนต่อความเสี่ยงได้มากนั้นจะไม่กังวลต่อความเสี่ยงหรือเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้สูญเสียทรัพย์สินบุคคลนั้นก็เลยไม่มีความยินดีที่จะเก็บออมเงินนั่นเอง ทั้งนี้ พฤติกรรมการยอมรับความเสี่ยงสอดคล้องกับหลักการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavioral Economics) กล่าวคือ พฤติกรรมการยอมรับความเสี่ยงเป็นไปตามหลัก High Risk High Expected Return

ส่วนรายได้ ($b_1 = 0.071$; $p = 0.225$) รายจ่าย ($b_2 = -0.024$; $p = 0.674$) ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนนั้น จากข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รายได้อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายไม่เกิน 5,000 บาท และมีภาระหนี้สินไม่เกิน 5,000 บาท มีการออมอยู่ระหว่าง 1,001-3,000 บาท ปัจจัยที่กระทบต่อการออมของประชาชนคือการไม่มีวินัยในการออม ดังนั้น เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ไม่สูงนัก อาจเป็นเพราะการประกอบอาชีพอยู่ในเขตอำเภอ หากมีค่าใช้จ่ายอื่นที่สำคัญกว่า ก็จะส่งผลกระทบต่อการออม จึงมีความเป็นไปได้ว่าประชาชนมีรายได้ที่ไม่แน่นอน ทำให้รายได้และรายจ่ายมีความใกล้เคียงกัน จึงทำให้ไม่เกิดพฤติกรรมการออม

สำหรับ ทัศนคติในการออม ($b_4 = -0.022$; $p = 0.722$) และการตระหนักรู้ ($b_5 = -0.016$; $p = 0.810$) ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน สอดคล้องกับดวงกมล สุวรรณล้วน (2562) ที่ได้ศึกษาความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุงพบว่าความตระหนักรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษา โดยความตระหนักรู้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการออมที่เพิ่มขึ้นได้ บุคคลที่มีความตระหนักรู้ในการออมเงิน อาจจะมีการออมเงินหรือไม่มีการออมเงินก็ได้ แต่หากบุคคลนั้นได้รับความรู้ความเข้าใจก่อน ก็จะทำให้เล็งเห็นความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในเรื่องนั้น ๆ ได้ เช่น การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผน

การเงินหรือประโยชน์ของเงินออม ก็จะก่อให้เกิดความตระหนักรู้และเล็งเห็นถึงความสำคัญของการออม ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรมการออมที่เพิ่มขึ้นได้ (Chalimah et al., 2019; Alshebami & Abdullah, 2021; Hartono & Isbanah, 2022) กล่าวคือ ความตระหนักรู้และความรู้ความสัมพันธ์กันการที่จะเกิดการตระหนักรู้ขึ้นมาได้นั้นต้องผ่านการศึกษาเบื้องต้นมาก่อน ดังนั้น เมื่อไม่มีความรู้ความเข้าใจว่าทำไมจึงต้องออม ก็จะไม่มีความตระหนักรู้ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมการออมได้เลย เช่นเดียวกับความรู้ทางการเงิน ส่งผลต่อทัศนคติที่จะนำไปสู่พฤติกรรมการออมได้ ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกระตุ้นให้ประชาชนมีพฤติกรรมการออม โดยเริ่มจากการให้ความรู้เรื่องการเงิน และการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายเพื่อให้สามารถบริหารจัดการด้านการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ อัตราส่วนความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-35 ปี อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีค่าใช้จ่าย (ไม่รวมหนี้สิน) ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีภาระหนี้สินต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีจำนวนเงินที่ออมแต่ละเดือนอยู่ระหว่าง 1,001-3,000 บาท เก็บออมมาแล้วระหว่าง 1-5 ปี ช่วงวันในการออมแต่ละเดือนอยู่ในช่วงวันที่ 1-7 ของเดือน โดยมีร้อยละของการออม (คิดเป็น % ของรายได้) ประมาณ 1-10% ของรายได้มีวิธีการออมโดยการเปิดบัญชีเงินฝากประจำ รองลงมาคือ การเก็บเฉพาะเหรียญหรือธนบัตรที่กำหนด ส่วนลักษณะการออมส่วนใหญ่มีออมแบบการฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ รองลงมาคือ ถูเงินสดเก็บไว้ในครัวเรือน และซื้อทอง สำหรับวัตถุประสงค์ของการออม ผู้ตอบแบบสอบถามออมเพื่อฉุกเฉิน เช่น การรักษาพยาบาล รองลงมาคือ ออมเพื่อเป้าหมาย เช่น ซื้อที่อยู่อาศัย ซื้อพาหนะ และออมเพื่ออนาคต เช่น การศึกษา ใช้จ่ายหลังเกษียณ ตามลำดับ นอกจากนี้ ผลกระทบที่มีต่อการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ การไม่มีวินัยในการออม รองลงมาคือการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น และการที่ค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ภาระหนี้สิน และการยอมรับความเสี่ยง ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมการออม ส่วนรายได้ รายจ่าย ทัศนคติในการออม และการตระหนักรู้ในการออม ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการวางแผนการออมของประชาชนในเขตตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า รายได้ รายจ่าย ทัศนคติในการออม และการตระหนักรู้ในการออม ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการออม ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจในการออม เห็นความสำคัญของการออมเงิน เพื่อจะได้มีทัศนคติและการตระหนักรู้ในการออม ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางในการจัดสรรรายได้ รายจ่าย และวางแผนการออมในอนาคตต่อไป เพราะพฤติกรรมทางการออมหรือวินัยทางการเงินที่ดีจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการลดปัญหาหนี้ครัวเรือน เช่น ถ้าครัวเรือนมีเงินออมต่อเดือนน้อย จะทำให้เงินออมสะสมต่ำ เมื่อเงินออมสะสมต่ำ ปัญหาหนี้ครัวเรือนก็จะตามมา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. สภาวะเศรษฐกิจ สภาวะเงินเฟ้อ อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรเพิ่มปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจ และสภาวะเงินเฟ้อ เพื่อศึกษาว่าส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนหรือไม่ อย่างไร

2. ควรเพิ่มเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีความหลากหลายมากขึ้น

3. ควรศึกษาวิจัยจากกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เพียงแค่ประชาชน เช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มวัยทำงาน กลุ่ม Generation ต่าง ๆ ผลการวิจัยที่ได้อาจมีความแตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างครบถ้วน

4. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดสกลนคร เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม และเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการออมให้กับประชาชนในจังหวัดสกลนครมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัลยาวันิชย์บัญชา. (2553). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.). จังหวัดสกลนคร. (2565). *แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร พ.ศ.2566-2570 (ฉบับทบทวน) ปีงบประมาณ 2567*. <https://directory.gdcatalog.go.th/Dataset/Content/b75126ed-e598-497b-ad86-fe5b4dd00f0e>
- ชนินทร์ โตโพธิ์ไทย.(2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครในช่วงโควิด 19*. [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์].มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสกล*. [สารนิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ดวงกมล สุวรรณล้วน. (2562). *ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง*. [สารนิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธีรเดช เนตรสว่าง, รัชนิกร จันทร์พิมพ์, นภัสสร ทองสุข, และพิมพ์วิมล มะณีวงศ์.(2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อความมั่งคั่งของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์แห่งรัตนโกสินทร์*, 4(3), 55-56.
- เนษพรนาถสีเหลือง. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่*[การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปรารธนา หลีกภัย. (2563). *พฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรัง*.*วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 13(1), 111-126.
- ศิริรัตน์ ศรีพนม. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรีจำกัด*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน. (2565). *รายงานติดตามภาวะเงินฝากและการออมเงิน เดือน ต.ค. 2565*. <https://www.gsbresearch.or.th>
- สมชาย จันทรงาม. (2566). *ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานที่ทำการปกครองอำเภอพังโคน*. [บทสัมภาษณ์]. 19 มิถุนายน.
- Alshebami, S. A., & Abdullah, H. S. A. (2021). The Antecedents of Saving Behavior and Entrepreneurial Intention of Saudi Arabia University Students. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 21(2), 67-84.
- Bajtelsmit, V. L., & VanDerhei, J. L. (1997). Risk aversion and pension investment choices. *Positioning pensions for the twenty-first century*, 45(2), 66.

- Chalimah, N. S., Martono, S., Muhammad Khafid, M. (2019). The Saving Behavior of Public Vocational High School Students of Business and Management Program in Semarang. *Journal of Economic Education*, 8 (1) 22 – 29.
- Gordon, R. J. (1990). What is new-Keynesian economics? *Journal of Economic Literature*, 28(3), 1115-1171.
- Hair, Joseph F., Black, William C., Babin, Barry., Anderson, Rolph E., & Tatham, Ronald L. (2006). *Multivariate Data Analysis*. (6th Ed). Pearson Education.
- Hartono, U., & Isbanah, Y., (2022). Students ‘Saving Behaviour: What are the Motives that Influence them to Save? *Jurnal Ekonomi Bisnis dan Kewirausahaan*, 11(3), 363-382.
- Keynes, J.M. (1936). *The general Theory of Employment, Interest and Money*. Harcourt Brace Jovanovich.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory*. McGraw-Hill.
- Sekaran, U. (2003). *Research Methods for Business a Skill-building Approach*. (4th ed). John Wiley and Sons.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis*. (2nd Ed). Harper and Row.